

Impulsen un nou moviment fidel a Puigdemont i l'1-0

Independentistes d'Esquerra promou una candidatura de país que superi els partits i aconseguixi la unitat estratègica

A primera fila de l'acte d'ahir a l'Ateneu, Josep Andreu (ex-ERC), Gerard Sesé (Crida) i Jordi Pesarrodona (ERC) ■ ORIOL DURAN

LA REPÚBLICA

Avui amb El Punt Avui

Entrevista a Toni Comín

"No ens rendirem a canvi de la nostra llibertat"

EL PUNT AVUI +

2,50€

DIUMENGE • 23 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15279 - AVUI / Any XLII. Núm. 14149 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-10

ENTREVISTA Pere Aragonès VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA

"No confio en el govern de l'Estat; confio en la nostra força"

CALENDARI • "El diàleg no pot ser el dia de la marmota, però nosaltres tampoc ens hem d'aixecar de la taula" **TORRA** • "Qui li retira l'escó de diputat és la JEC i el Suprem, no el president del Parlament"

L'ESPORTIU

Amb Messi les crisis són menys crisis

L'argentí fa 4 gols i lidera una golejada balsàmica abans del retorn a la Champions (5-0)

El partit comença amb crits de "Bartomeu, dimissió" i acaba amb el bon debut de Braithwaite

Messi celebra el primer dels quatre gols amb què va liderar el triomf culer al Camp Nou ■ EFE

Europa-Món

P20-21

El coronavirus ataca el nord d'Itàlia

La malaltia fa dos morts al Vèneto i la Llombardia i obliga les autoritats a confinar unes 50.000 persones

Farré accessibilitat

pujaescales

tel. 609 314 500 www.farre.es

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Miquel Berga

Formigues

En la natura, els científics hi detecten sistemes de col·laboració en qual-sevol organisme vivent, enorme o diminut. I s'adonen que la col·laboració es pot donar per altruisme o per benefici mutu. I descriuen altres formes de cooperació amb conceptes semblantment suggeridors: mutualisme, altruisme recíproc. A vegades hi posen paraules més rares, com l'estigmèrgia, que descriu el funcionament de les colònies de formigues (ho sé gràcies a la Viquipèdia, que és un exemple clar entre els humans d'estigmèrgia!, és a dir d'aconseguir fites d'alta complexitat sense necessitat de coordinació directa o d'un poder central). En el camp de la biologia, l'ecologia o la zoologia aquesta terminologia hi és perfectament natural. Els beneficis de la mútua col·laboració els tenim davant del nas. Hi ha un camp, però, on semblen impossibles d'aplicar: la política actual. És un fenomen digne d'estudi. El periodista Enric Juliana n'apuntava l'altre

La sospita que les formigues són més sàvies i sensates que l'home se'ns fa irresistible

dia una paradoxa habitual: mentre Barcelona i Espanya perdien el gran aparador internacional de la tecnologia dels mòbils, al Congrés dels Diputats ses senyories discutien, enardits i excitats, sobre els problemes de la política veneçolana. O cal recordar el curiós moment que viu el moviment independentista català? La sospita que les formigues són més sàvies i sensates que els humans se'ns fa irresistible. A la política actual ja ens hem acostumat a acceptar que per altruisme no cal esperar res. D'acord. Però quin mal hi ha a actuar, almenys, per benefici mutu? L'esperança és que els partits s'adonin que el motor de l'estabilitat és generar situacions de beneficis compartits. Cinisme? Egoisme? Renúncia de principis? Va, va, que només parlem de política, d'administrar la cosa pública amb eficiència i sentit de la justícia. Els contribuents els podem passar per alt discursos exaltats i cares de tibada solemnitat. A canvi, ni que sigui en privat, facin el favor de col·laborar com ho fan els organismes vivents a la natura. I no pateixin per l'altruisme: ho facin sisplau només per benefici mutu. Tots hi guanyarem.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Aniversari

Entre avui i demà del 1979 –els diaris de paper es fan avui i surten demà, anomalia que les noves tecnologies aniran corregint– va sortir el primer número d'El Punt, llavors Punt Diari. Em vaig incorporar a les pàgines d'opinió al cap de sis o set anys, després que per tres vegades, i amb diferents directors i caps d'opinatadors, l'Avui no s'hagués interessat pels escrits que els oferia. Vaig girar el volant cap a Girona en comptes de Barcelona i l'Enric Matarrodonà, el director, em va voler a la primera. Em va dir que hauria d'enviar els articles per telefax. Què era el telefax? A Mataró, des d'on escrivia, no en tenia ningú notícia. Al final en vaig trobar un a les oficines de l'hospital. Des d'allí enviava els dimecres la columna de dijous. Vaig pensar que havia ingressat a una empresa molt moderna. Després, del telefax se'n va dir fax. Ara no se'n diu de cap manera perquè no té utilitat.

Quan El Punt va complir deu anys, es va fer una celebració important. M'hi van convidar. Vaig telefonar per confirmar que hi aniria. No s'ho devien apuntar, perquè quan vaig arri-

“Entre avui i demà del 1979 va sortir per primer cop El Punt

bar no em van saber oferir una cadira ni un cobert al Teatre Municipal, convertit en un gran menjador, amb taules a la platea i a les llotges. Vaig trobar refugi i menjar a la llotja més alta del prosceni, ocupada pels repartidors del diari. En Josep Cuní presentava l'acte. Josep, sempre parlo de tu! Des d'aquella alçada vertical i vertiginosa el vaig veure com només l'han vist les gavines del port i aquell veí de Nova York que va treure el cap per la finestra i va mirar avall quan ell passava.

No m'ho vaig passar gaire bé, francament. Havia anat a Girona i a la festa per conèixer els companys de les

pàgines d'opinió, que eren molt bons i els admirava: Narcís-Jordi Aragó, Jordi Soler, Antoni Puigverd, Josep M. Fonalleras, Miquel Pairoli i altres. El Punt, nascut a la dinàmica Girona del moment, produïa grans periodistes i escriptors. M'havia pensat que em posarien al costat seu. A les taules de la platea, no hi eren. Potser en una llotja. Per trobar-la, vaig fer com James Stewart a *L'home que sabia massa*, que obre totes les portes de les llotges per localitzar l'assassí. O com Lee Marvin a *Cat Ballou*, que fa el mateix amb les habitacions d'un hotel per trobar Jane Fonda. Millor la comparació amb Jane Fonda. Em van rebre amb una gran cridòria, el vi i els licors havien fet efecte. No em van poder oferir un lloc perquè no n'hi havia. Vam quedar que ens trobaríem a la sortida. Entre que la sortida va ser un tap i que jo vaig fer una mica el bot, vaig baixar cap a casa després de contemplar la crema d'una falla valenciana.

Hi ha hagut altres celebracions. No he faltat a cap. I ara? Hi ha algun diari de paper que destapi xampany? Em sembla que ni els digitals ho fan.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/f5p4ig>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Aixecar-se de la taula

Aquest dimecres vinent, després d'un munt d'estira-i-arronses, els governs català i espanyol (o, millor dit, l'espanyol i el català, que la trobada és a Madrid) s'asseuran finalment a la taula de negociació. De fet, més que a negociar, si fem cas de la ministra Calvo, de moment el que faran és assegurar a fer "una reflexió de diagnòstic". Tant se val. La qüestió és que s'hi asseguran. I ara la pregunta és: fins quan? Quan hi haurà acords? Perquè, tant o més important que la figura del mediador, en què ja es veu que no es posaran d'acord, és el calendari. Sempre he sentit a dir que en una negociació (i esperem que aquesta taula s'hi converteixi algun dia) és molt complicat fer assegurar totes les parts a parlar; però que, un cop assegut tothom, aixecar-se'n és tant o més complicat. Perquè qui s'aixequi corre el risc de passar com l'intransigent, l'insensat, l'irresponsable i tants d'altres

“Tant o més important que la figura del mediador, en què ja es veu que no es posaran d'acord, és el calendari

adjectius que comencen per i. Per això penso que el calendari és molt important. Pedro Sánchez advertia l'altre dia que no cal que esperem resultats immediats, i que cal ser conscients que aquesta pot ser una negociació molt llarga i prolongada en el temps. Ai, ai, ai. Avui, en l'entrevista que publiquem amb el vicepresident Arago-

nès, en preguntar-li sobre els terminis d'aquesta negociació, és contundent: "El diàleg no es pot convertir en el dia de la marmota", diu. I hi afegeix: "Però nosaltres tampoc ens hem d'aixecar de la taula." En una taula a la qual els dos governs hi han arribat arrossegats per un pacte entre partits, el calendari s'intueix com un element fonamental. Ho deia divendres la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, en una entrevista a Ràdio 4: "Quan l'altra part digui que no reconeix el dret a l'autodeterminació, què farem?" Com que em trobo gent molt entusiasmada amb aquesta taula de negociació –o de diagnòstic– i no vull ser jo qui tiri aigua al vi (ara si ho poses en dubte, ni que sigui tímidament i com una simple reflexió, corres el risc de passar com un intolerant), m'esperaré a saber quin calendari i continguts han pactat. No fos cas que després de la primera trobada ja fóssim al dia de la marmota.

De reüll Comprar la por i l'odi

Carme Vinyoles Casas

Festival Mot 2018, sala El Torín d'Olot, l'escriptor turc Hakan Günday ho broda. "Un cop et venen la por, t'ho poden vendre tot: l'odi, el racisme i qualsevol tipus de discriminació. O sigui que si et disposes a comprar la por, pregunta't primer quin preu estàs disposat a pagar." Aquesta setmana ha tornat a passar –Hanau, Alemanya: atemptat xenòfob, 9 morts i 6 ferits a mans d'un supremacista amb al·lucinacions paranoiques– i la llista d'atacs contra els altres no deixa d'augmentar en els últims anys d'ascens de l'extrema dreta. La por i l'odi

Calen tallafocs contra la invasió de mentides que generen violència

no són pulsions naturals que es desperten inevitablement davant allò diferent sinó construccions socials estimulades per interessos espuris; són verins que operen amb una intencionalitat ideològica i política, que polaritzen, divideixen i deshumanitzen les capes més castigades per la injustícia global i les converteixen en boc expiatori de les frustracions. Per no comprar la por i l'escenari distòpic que se'n deriva seria bo que ens eduquéssim a cultivar l'esperit crític i a pensar de manera lliure bo i instal·lant tallafocs davant la invasió de mentides o realitats alternatives que circulen per les xarxes. La fórmula ideada per l'estrateg ultra Steve Bannon és ben senzilla: es tracta de deixar anar un rumor i nosaltres ja ens ocupem de viralitzar-lo, tant si el reforcem com si el desmentim. Així és com l'odi va fent forat i tard o d'hora sempre hi ha algú –com ara l'assassí de Hanau– que es sent cridat a l'acció.

Les cares de la notícia

DIRECTORA DE PROJECTES D'ANDRÒMINES

Núria Sau Roba amiga

La cooperativa Roba Amiga, formada per les empreses d'inserció ADAD-L'Encant, Andròmines, Engrunes, Formació i Treball, Recibaix, Solidança Treball i Troballes, va recollir l'any passat més de 12.000 tones de roba a través dels contenidors taronges i ha permès generar 158 llocs de treball.

METGE I VÍCTIMA DE PEDERÀSTIA

Miguel Hurtado Una denúncia valenta

Una víctima del monjo Andreu Soler publica un llibre sobre la pederàstia a l'Església Catòlica (*El manual del silenci. La historia de pederastia en la Iglesia que nadie quiso escuchar*) on acusa el papa Benet XVI de "màxim capo de la màfia pederasta vaticana" i el papa Francesc d'inoperància respecte a aquesta xacra.

DIRECTORA ARTÍSTICA DEL FESTIVAL SISMÒGRAF

Tena Busquets Compromís ecològic

El festival Sismògraf, a banda de convertir Olot en l'epicentre de la dansa a Catalunya un cap de setmana i d'impulsar i apropar al públic propostes contemporànies, s'ha marcat el repte que el festival no deixi petjada ecològica: que el CO2 que es generi es pugui compensar amb accions a la natura.

EDITORIAL

Un nou fracàs de la Unió Europea

La Unió Europea sembla que no ho tindrà fàcil a l'hora de superar el 'Brexit', sobretot pel que fa a la gran aportació britànica al pressupost comunitari, que pujava a més de 10.000 milions. El fracàs de la cimera europea d'aquesta setmana, en què els vint-i-set van mostrar-se incapaços de trobar un acord per al pressupost dels propers set anys, així ho indica. Les posicions enrocades de les diferents parts, els països rics que es neguen a aportar més diners, i els més pobres que no volen perdre cap dels fons comunitaris, han fet impossible l'acord, malgrat les nombroses reunions bilaterals mantingudes pel nou president del Consell Europeu, Charles Michel, incapaç d'aconseguir cap cessió important dels principals actors. Caldrà esperar, doncs, a una pròxima cimera, encara sense data, per veure si els vint-i-set aconsegueixen un acord.

En tot cas, la posició majoritària de no voler aportar nous fons que cobreixin ni que sigui en part els que aportaven els britànics, és un indicador fiable de l'estat actual d'una Unió Europea estancada en el temps, molt lluny d'aquella unió política i monetària imaginada pels grans tòtems europeus fa uns anys. Els diferents estats, empesos gairebé tots per un nacionalisme local creixent i antieuropeu, s'estimen més frenar el projecte comú abans de perdre vots i el poder a casa.

I com sempre, qui en pot sortir més perjudicat de tot plegat és el sector agrícola, l'ase dels cops de les grans indústries alimentàries i de les grans cadenes de distribució. La desaparició o una dràstica reducció de les ajudes comunitàries pot significar la fi de moltes explotacions agràries, a Catalunya i arreu d'Europa, amb tot el que això significa per al territori.

Tal dia com avui fa...

1 any

Fa el salt

La cap de l'oposició, Inés Arrimadas, fa el salt a Madrid per fer tàndem amb Albert Rivera. Aixeca polèmica en anunciar que visitarà Waterloo.

10 anys

Debat de pensions

El ministre Celestino Corbacho reobre el debat del càlcul de les pensions. El ministre convida a "reflexionar" sobre el període mínim de cotització

20 anys

ETA colpeja el PSE

Un cotxe bomba mata Fernando Buesa, exvicelehendakari i diputat, i el seu escorta a la ciutat de Vitòria.

Full de ruta

Jordi Grau

Entre l'alegria i l'amargor

Sents un punt d'alegria quan veus un o una dels nostres presos –presos polítics, si us plau– en el moment de sortir de la presó i immediatament et sap tot el greu del món no perquè tornin a recuperar la llibertat durant unes hores, sinó perquè mai l'haurien hagut de perdre, la llibertat. Escric en plural perquè penso que aquest és un sentiment que afecta centenars de milers de catalans que van votar alguna de les opcions representades pels polítics que ara estan a la presó o a l'exili, i, si m'ho permeten, també per una gran majoria de la gent de bona voluntat que hi ha al país, encara que no els haguessin votat, als presos. I, per extensió, vull pensar que molts ciutadans de l'Estat espanyol pensen el mateix, encara que la desinformació que han hagut de viure complica que puguin ser la majoria. Després hi ha aquells a qui ja els està bé que estiguin a la presó i els que de fet voldrien que s'hi quedessin per sempre. Arreu hi ha mala gent,

Després de l'alegria de veure fora de la presó els nostres polítics condemnats, arriba l'amargor de veure que hi han de tornar, quan mai haurien hagut d'entrar-hi

també entre nosaltres. I és clar, escric sobre ciutadans i no incloc aquí alguns fiscals –tampoc tots– que són els que s'han constituït com a garants de la unitat de l'Estat per damunt de totes les coses, de la Constitució que diuen protegir i del Déu al qual es deuen dirigir si són creients. Gent que ens vol salvar de nosaltres mateixos encara que hagi de vulnerar aquella Constitució que diu protegir i que només llegeix en clau de càstig i no pas de garant de drets fonamentals, perquè se'n violen uns quants cada dia, i no es veu pas que això els afecti. I parlant de Déu, els que hi creuen saben que molts que es colpegen el pit amb ostentació aniran a l'infern en cos i ànima, que es deia abans. Fiscals que volen canviar el pensament dels condemnats pel seu Suprem, per concedir-los els tristos permisos a què tenen dret segons la llei penitenciària. I amb tot això, la cúpula de la classe política i els aparells dels nostres partits preparant eleccions i barallant-se. Que Déu ens agafi confessats!

Tribuna

Frank Bayer. Professor

Pares i mares imperfectes

L'anhel de perfecció d'Instagram, en què aparentem complir els paràmetres neoliberals de treballador complet que té un oci precís dins una vida autèntica, esdevé drama quan l'aborem a uns estàndards de perfecció parental que condemnen els nostres fills a la psicoanàlisi del divan. Tragèdia. Angoixa. Frustració del que lluita contra una utopia i s'enfonsa al llit amb el remordiment d'haver errat en qualsevol ximpleria anecdòtica que creiem essencial per tenir una infància equilibrada. Així, doncs, el problema rau dins nostre i és fruit de la neurosi provocada per la insistència d'haver de ser perfectes tot oblidant que la bona educació neix de la nostra mateixa imperfecció.

PER TANT, hem de cridar als quatre vents que som pares i mares imperfectes perquè volem fills feliços, i sí, sovint la caguem amb una esbrancada fora de lloc perquè estem exhaustos, i no sempre donem el cent per cent al seu costat perquè ens buidem per tirar endavant la tribu, i a vegades, terrible tabú, necessitem descansar de la seva presència per recordar

qui vam ser mentre fem l'amor tranquil·lament amb la parella, i sovint, no t'enganyis, amb el fill gran limites la llibertat que acabaràs venent a preu de saldo al petit, perquè al final nosaltres també anem aprenent de mica en mica com educar per transmetre felicitat i bondat. Un objectiu complex que tan sols es pot aconseguir amb l'ús sincer de les paraules *si us plau, gràcies i perdó*, que parteixen precisament de reconèixer que res és perfecte i que a pesar dels esforços, algunes vegades cometem l'error de ferir qui més voldríem protegir. Així, doncs, fugim com de la pesta d'aquests curanderos de la felicitat que ofereixen benestar amb fotos adulterades d'espais idíl·lics, i abracem sense es-

crúpols la rutina domèstica que engloba un dia a dia feliçment defectuós al seu costat. No els enganyem, mostrem el que hi ha i veuràs com disminueixen els remordiments absurds d'una mala paternitat tot cantant allò que a vegades una banjana ens indica de sobte que ens en sortim.

EN DEFINITIVA, no oblidis que per una qüestió de llei natural el dia de demà acabaràs tenint retrets inevitables de la teva tasca educativa perquè part de la seva feina adolescent consisteix a renegar de la teva generació, però quan es facin grans et jutjaran per si vas ser honrat, i l'honradesa parteix de la veritat que t'ensenya a ser feliç amb un dia a dia normal fruit d'una vida normal amb experiències més o menys normals. Així, doncs, tanca el canal de Walt Disney, prohibeix les pel·lícules de Hugh Grant, i explica'ls que sí, que pot passar que estudiis i suspenguis, que caiguis malament sense saber per què, que t'enamoris de la persona equivocada, i que els Reis d'Orient no treballin tant com per portar or, encens i mirra a cadascuna de les cases del poble.

“Necessitem ser pares i mares imperfectes perquè volem fills feliços”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

De bon rotllo amb el 'rock'

■ El musical *Como una canción de los 80* repassa les més entranyables cançons de l'època daurada del *pop*, tot explicant amors, encaterinaments i altres atrevides ferocitats pròpies de la joventut, al trepidant ritme de *rock and roll*. Cada moment té la seva música, i l'espectacle, amb banda instrumental en directe i un excel·lent elenc pluridisciplinari, permet recordar l'estil d'una època i el seu salvatgisme setinat.

En un temps d'enyorançes... sempre ens quedarà el *rock and roll*.

JORDI S. BERENQUER I MILÀ
Barcelona

Nenes científiques

■ Fa pocs dies s'ha celebrat el Dia Internacional de la Dona i la Nena en la Ciència. Ca-

da cop més, es dona la situació perquè una persona pugui escollir què estudiar i en què treballar sense dependre del gènere. Per desgràcia, sí que depèn d'on hagi nascut, de les condicions de vida d'aquell lloc i de la seva família o societat. Fins ara no es donava la situació favorable perquè hi hagués premis Nobel de dones científiques, sobretot perquè tampoc n'hi havia gaires. Fer que es puguin realitzar els somnis d'aquestes nenes ha de ser una prioritat de les polítiques d'igualtat de gènere.

EULÀLIA RODRÍGUEZ
Torroella de Montgrí i l'Estarit
(Baix Empordà)

Per la boca mor el peix

■ Ets esclau de les teves paraules i amo dels teus silencis, dita que ens podem aplicar tots nosaltres, però sembla que això no va pel

senyor Josep Borrell, que s'ha distingit a tota hora i durant la seva llarga carrera política com un vertader bocamoll.

Sempre destil·lant una superioritat impostada per sobre dels seus interlocutors, les seves declaracions extemporànies són motiu de befa, des d'aquella en què acusava un diputat d'ERC d'haver-li escopit al Congrés i un vídeo ho va desmentir, o quan en un acte de la Complutense va dir que l'únic que havien fet els EUA era "matar quatre indis"; la cirereta final ha estat fer mofa de Greta Thunberg i intentar ridiculitzar-la i posar en dubte el compromís del jovent amb la lluita contra el canvi climàtic, que ha estat desautoritzat pel portaveu de la CE, Eric Mamer, com també la ministra de Transició Ecològica, Teresa Ribera, que li ha tocat el crostó.

Ara li cal demanar disculpes i retractar-se del que va dir. *Donde dije digo, digo Diego*.

El càrrec que ocupa com a vicepresident de la Comissió Europea d'Afers Exteriors li imposa, si més no, ser molt prudent en fer declaracions, i la prudència no és pas una de les qualitats, si és que en té alguna, que el distingeixin. A aquest personatge, se li ha passat l'arròs, està fora d'òrbita i no es mereix cap crèdit com a gestor de la política exterior europea. Amb el temps, a la UE s'adonaran que es van equivocar en donar-li tan alt càrrec a Borrell.

A Groucho Marx se li atribueix la frase: "Val més callar i semblar babau que parlar i deixar-ho clar." Prengui'n nota, senyor Borrell! Cosa que dubto.

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

La frase del dia

“Després d’abraçar-me amb Messi, no em rentaré la roba que portava”

Martin Braithwaite, NOU JUGADOR DEL FC BARCELONA

Tribuna

Lluís Foix. Periodista

Tecnologia i pagesia

El futur dels problemes locals es decideix cada cop més en àmbits globals que escapen al control de les institucions democràtiques. La tendència ja la va dibuixar el pensador Zygmunt Bauman en establir la diferència entre ciutadans i consumidors que veuen retallades les seves opcions de compra o de fer negocis degut a les polítiques de grans empreses que pensen globalment i, alhora, no estan sotmeses a les legislacions locals o nacionals. Dues mostres d’aquesta indefensió ciutadana davant les regles imposades pels més forts les hem vist en la suspensió de Mobile World Congress a Barcelona i les dures negociacions en l’aprovació dels pressupostos de la Unió Europea per als pròxims set anys. En els dos casos en surten perjudicades centenars de milers de persones que perden oportunitats, ingressos i feina per decisions preses per polítiques d’àmbit global.

LA SUSPENSÍO del congrés de Barcelona va tenir una causa molt concreta que naixia unes setmanes abans en la vasta província xinesa de Hubei, on el coronavirus estava fent estralls en la salut d’un territori de més de quaranta milions d’habitants. La contaminació del virus escampà la por a la resta de la Xina i creà una alarma global amb casos aïllats de símptomes del contagi en punts molt concrets i en molt poques persones de la resta d’Àsia i també a Europa. Els efectes del coronavirus no es poden desvincular de la guerra comercial entre els Estats Units de Donald Trump i la Xina de Xi Ping, que pugnen per l’hegemonia tecnològica del segle XXI. Unes quantes empreses començaren a donar-se de baixa del MWC amb el pretext comprensible de no posar els seus treballadors i executius en risc de contraure el virus de procedència xinesa.

ELS ORGANITZADORS de la trobada internacional més important de les noves tecnologies resistiren fins que les grans multinacionals nord-americanes anunciaren

que tampoc vindrien a Barcelona. Curiosament, cap empresa xinesa va renunciar a participar-hi. Ningú pot demostrar que el perill de la propagació de l’epidèmia a Barcelona era real. Altres congressos i fires es celebren i se celebren arreu del món en els propers temps.

UNA INTERPRETACIÓ POSSIBLE d’aquesta anul·lació del congrés és que les empreses americanes i possiblement també el govern de Washington no volien trobar-se una competència xinesa cada cop més desenvolupada i a punt d’exportar i compartir el G-5 de la marca Huawei a Europa i al món occidental. El fet que un alt càrrec de l’administració Trump, Robert Strayer, subsecretari d’estat adjunt per la comunicació internacional i la cibercomunicació, es presentés dijous a Madrid amenaçant Espanya que no compartiria dades d’intel·ligència si utilitzava Huawei per al desenvolupament del G-5, mostra fins a quin punt el coronavirus fou una excusa inesperada perquè el congrés s’hagués de suspendre. La pregunta és si es podrà compartir les tecnologies xineses i les nord-americanes mentre duri la guerra comercial per

“La indefensió ciutadana davant les regles imposades pels més forts es veu en la suspensió de Mobile i en les dures negociacions dels pressupostos de la UE per als pròxims set anys

decidir qui té l’hegemonia de les tecnologies al món. Avui, sens dubte, són els nord-americans els amos però ja no són imprescindibles.

L’ALTRE TEMA QUE AFECTA molts ciutadans europeus és la confecció dels pressupostos de la UE que s’estan debatent a Brussel·les per als pròxims set anys. El Brexit tindrà un fort impacte en la distribució pressupostària europea perquè Gran Bretanya era una potència econòmica a Europa. És normal que els pressupostos estiguin embussats dies i setmanes per compatibilitzar els interessos de 27 països membres. Els comptes dels propers set anys posen especialment èmfasi en la transformació ecològica, la revolució digital i la seguretat. El progrés polític i econòmic està marcat per aquests eixos. La gran perjudicada d’aquesta nova orientació és la política agrària comuna que defensa França, Espanya, Itàlia i Grècia, que han estat els grans beneficiats dels fons europeus per mantenir viva l’agricultura. La posició de sortida és que els fons per a l’agricultura podrien rebaixar-se en un 14%.

ELS PAGESOS CATALANS i els d’altres indrets de l’Estat ja són un dels més forts maldecaps del govern de Pedro Sánchez, que ha rebutjat amb contundència el primer esborrany de pressupostos. Les tractorades que continuament estan manifestant-se en les zones agrícoles no són una reivindicació per aconseguir millores salarials o tractes preferents. Són protestes per la supervivència del primer sector, que va abandonant el camp de forma gradual i constant, i crea territoris buits on els que s’hi quedin poden passar a ser ciutadans de segona. És incomprensible que els preus dels productes agrícoles siguin més barats avui que fa trenta anys. El problema d’un país amuntegat demogràficament a les grans ciutats té el perill de malmetre el seu llegat històric i cultural que clava les seves arrels a la terra que no pot quedar buidada i abandonada.

De set en set

Jaume Oliveras

Enraonar

Soc escèptic, almenys a curt termini. La correlació de forces és endimoniada i ens equivocariem si penséssim que és una

qüestió de governs: la confrontació és amb l’Estat i els recursos d’aquest són molt grans. L’estructura estatal és quasi inamovible i, malgrat tot, l’independentisme va aconseguir fer-li escac. De la confrontació, tots n’hem après, nosaltres i també ells.

Les ferides estan obertes i és moment de tornar a les casernes d’hivern per refer forces. Potser és temps d’armistici, en què cal aprofitar les esclertes obertes per consolidar posicions. Després de l’1-O el paisatge polític és diferent, ja que hi ha coses que no es poden oblidar i conquestes a les quals no es pot renunciar. A més, la debilitat numèrica del govern estatal també dona possibilitats de marcar territori. Cal temps i també cal tocar de peus a terra.

I, amb totes les diferències, es pot constatar que certs sectors espanyols, potser pel mateix sentit de supervivència, també estan disposats a intentar moure l’estructura estatal, feina difícil però no impossible. L’Estat és ultraconservador i ben afermat en els seus privilegis, però els vents reformistes (dic reformistes, que ja és molt) s’hauran d’imposar si no vol caure en el descrèdit absolut.

Ara és hora de parlar, d’enraonar al voltant d’una taula, tot pensant que poca cosa se’n traurà però s’evidenciaran interessos comuns que caldrà canalitzar. El “problema català” pot ser un motor que ajudi a ser agosarats en la reforma de l’Estat i, a llarg termini, una finestra oberta de futur. Cal enraonar, saben que estem en una carrera de llarg recorregut i amb diferents velocitats.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Reclamen unitat al voltant de Puigdemont

Presenten un nou moviment que vol impulsar una candidatura de país per a les eleccions

Disputa sobre el patrimoni industrial del vi a Vilafranca

El govern aprova la construcció d'un miler d'habitatges a la zona amb més cellers històrics

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pere Aragonès Vicepresident del govern i conseller d'Economia i Hisenda

“El mediador no és garantia que el que s'acordi es porti a terme”

CALENDARI • “El diàleg no pot ser el dia de la marmota, però nosaltres tampoc ens hem d'aixecar de la taula” **URNES** • “La garantia dels acords ens l'haurem de guanyar amb la nostra força en les eleccions” **TORRA** • “Els que retiren l'escó al president són la Junta Electoral i el Suprem, no el president del Parlament”

Xevi Xirgo
BARCELONA

El vicepresident del govern i coordinador nacional d'ERC, Pere Aragonès, serà un dels negociadors catalans a la taula de diàleg amb l'executiu de Pedro Sánchez que s'iniciarà dimecres.

Si Oriol Junqueras no pot ser finalment candidat, ho serà vostè?

Ho serà aquella persona que decideixi la militància d'ERC. El candidat, i així ho estem batallant davant dels tribunals europeus, volem que sigui Junqueras, i ho defensarem fins a l'últim segon. Joestic a disposició d'ERC per fer allò que em demani la militància. Això no va d'individualitats, i en un moment greu per al país, en una situació complexa, amb dolor per la repressió que es viu a la presó i a l'exili, i amb la voluntat, també, de ser ambiciosos per aconseguir la independència i l'amnistia, tots hem d'estar a disposició del que se'ns demani, tant si és per anar el primer com l'últim.

Marta Rovira seria una bona candidata?

Marta Rovira seria una bona candidata, per al que ella vulgui i estigui predisposada a fer. És una bona secretària general del partit i, malgrat les condicions d'exili, està fent una feina molt important a escala internacional, així com de cohesió i lideratge intern. Per sort, ERC té

Estic convençut que abans d'anunciar la data de les eleccions tindrem l'oportunitat de parlar-ne

molts actius i gent preparada per assumir i exercir qualsevol responsabilitat.

Vostè preferiria les eleccions com més aviat millor? Té alguna preferència sobre la data?

Sap què passa? Tenim moltes incògnites, però també tenim moltes responsabilitats. Quan em fan preguntes com aquesta, que òbviament qualsevol periodista ha de fer, es pot interpretar que opino una cosa contrària al president Torra, que ERC es discuteix amb Junts per Catalunya. El que decideixi, a mi em semblarà bé. És la seva potestat, perquè així ho diu la llei; estic convençut que abans d'anunciar-ho públicament tindrem l'oportunitat de parlar-ne, com hem tingut l'oportunitat de parlar de tantes altres coses, i el que ell decideixi em semblarà bé. Per part meua i d'ERC, no farem d'aquesta qüestió un element de discòrdia; ja n'hi ha massa. ERC està preparada per anar a les urnes quan sigui. El

No farem de la data de les eleccions un element de discòrdia; ja n'hi ha massa

nostre president és a la presó per haver posat urnes, la nostra secretària general és a l'exili per haver posat urnes, tenim més de 40 responsables d'ERC processats pel jutjat d'instrucció número 13 o al TSJC per haver posat urnes... I l'alcalde de Roquetes, Paco Gas, i Bernat Solé, diputat i alcalde d'Agramunt.

L'alcalde de Montblanc, Josep Andreu, ha anunciat aquesta setmana la seva baixa d'ERC.

Fa un any es va apuntar a la Crida, que és una organització vinculada a JxCat, un altre espai polític. L'hem respectat. En aquell moment, alguns van dir que l'expulsàriem del partit. Nosaltres creiem que, com que haurem de fer la independència junts, no val la pena fer una ferida gran de les discrepàncies que hi pugui haver. Andreu ja es va manifestar fa un any a favor de la Crida. Entenc que és el procés natural i només puc agrair-li aquests anys de militància conjunta i de compromís.

Aquests dies ERC ha topat amb el president Torra pel mediador i per la data d'inici del diàleg. Com són les seves relacions en aquest moment?

Excel·lents. Amb el president tinc una excel·lent relació personal, que fa que en aquests moments complicats políticament puguem fer aquell comentari irònic o aquell acudit que destensa una mica. Però, políticament, és lògic que hi pugui haver opinions divergents si fins i tot en un mateix partit n'hi ha. A ERC, que no som una secta, som un partit polític, tenim opinions diverses i després mirem de posar-nos d'acord. Amb el president Torra és evident que hi ha coses sobre les quals no pensem igual, perquè, si no, militariem conjuntament a ERC. Hem de gestionar adequadament aquestes divergències. El fet d'intentar mantenir aquesta bona relació personal sempre ajuda.

Aquestes divergències han arribat a un punt que el mateix president diu que la legislatura no té més recorregut i anuncia eleccions. No són divergències menors.

Aquesta és una decisió que va prendre el president. Nosaltres ja vam dir que la respectàvem. Els que retiren l'escó de diputat al president Torra són la Junta Electoral i el Tribunal Suprem, que ho avala no acceptant les mesures cautelars, no pas el president del Parlament. Aquí no puc estar d'acord amb el president Torra.

El vicepresident Pere Aragonès i Xevi Xirgo, durant l'entrevista, que es pot veure íntegra a www.elpuntavui.cat, i que es va enregistrar a la Casa del Llibre de la rambla de Catalunya de Barcelona ■
ORIOL DURAN

El president Torra acusa ERC de deslleial.

Jo no faré res ni diré cap paraula que ens pugui dificultar que en el futur tots els independentistes puguem continuar treballant plegats, perquè ho hem de continuar fent. I ara, a més, hem d'afrontar una negociació amb l'Estat i enfortir la nostra posició negociadora. L'opinió del president de la Generalitat té un valor perquè és la seva i és el president. En tot cas, jo no entraré ara a fer retrats perquè no servirà per a res.

Suposo que a molta gent el que li costa d'entendre és que en dos anys hagin estat incapaços d'arribar a un acord per bastir una estratègia unitària.

Bé, això crec que ha passat en molts àmbits de l'independentisme. Veiem que també en l'àmbit de les organitzacions, de la societat civil i del moviment social independentista hi ha di-

L'APUNT Pressió a ERC

Emma Ansola

Un dels elements en comú que tenien algunes de les persones que ahir es trobaven a l'Ateneu Barcelonès per presentar la creació d'una nova plataforma política al voltant de Puigdemont és la seva vinculació, en algun moment del seu passat i present polític, a ERC. Aquests "independentistes d'esquerres", com s'ha autodefinint tot el grup, volen atreure tots aquests sectors

i persones al voltant d'ERC que es troben desanimats pel gir dels republicans en el procés independentista. Estan empipats amb la lluita per l'hegemonia de l'espai independentista i si bé aquesta guerra existeix, la creació d'un nou espai sense full de ruta clar, tan enfocada a esgarrapar vots a ERC, tornarà a posar més pedaçs i oferirà artilleria en aquesta batalla.

Compartim que en la taula de negociació hem de defensar un referèndum i l'amnistia

Volem defensar això davant del món. Som independentistes, tots. En som perquè creiem que la independència és el millor per al nostre país. El que ens uneix és prou fort, i com que la societat catalana és diversa, i l'independentisme és un reflex d'aquesta societat plural, també són plurals les seves organitzacions, amb plantejaments tàctics, però més enllà de retòriques, que cadascú té la seva, crec que el fons el compartim. I compartim, en el cas més immediat, que en aquesta taula de negociació amb l'Estat hem de defensar un referèndum d'autodeterminació i l'amnistia.

Que l'acord per a la taula inicialment no sigui entre governs sinó entre partits, ERC i el PSOE, podria ser l'origen d'alguns dels malentesos?

Jo crec que no. ERC posa els seus tretze diputats al servei d'aconseguir aquest diàleg que durant tant de temps hem estat demanant, abans i després de l'1-O, i que vam demanar després de la sentència als carrers.

En la mesura que comenci el diàleg, estarem disposats a parlar del pressupost, que no vol dir votar-lo

Demanàvem *Sit and talk* i ara ja ho tenim. Nosaltres hi hem posat els tretze diputats, no perquè ERC vagi a la taula a negociar una sortida al conflicte polític i que sigui una negociació entre ERC i el PSOE. No. Anem a la taula a fer una negociació entre Catalunya i Espanya, entre els governs de Catalunya i Espanya, que és a qui correspon. És cert que per fer-ho cal que hi hagi la investidura d'un president espanyol perquè hi hagi un govern amb el qual poder discutir i negociar, i si podem arribar a un acord en un futur, molt millor, en els termes que nosaltres plantegem. Hi pot haver gent que digui que ERC ho ha fet malament per haver investit el president Sánchez. Ja assumim les crítiques, si això ha servit perquè la setmana vinent per primera vegada a la història hi hagi una reunió entre els governs de Catalunya i d'Espanya en què el de Catalunya plantegi oficialment un referèndum d'autode-

verses propostes que no necessàriament són contradictòries. De fet, el que plantegem des d'ERC i des de JxCat potser té formes diferents, retòriques di-

ferents, però al final apostem per una negociació per defensar el dret a l'autodeterminació i l'amnistia. Estem d'acord a aprofitar totes i cadascuna de

les oportunitats, a continuar mobilitzats al carrer. Volem defensar tots els alcaldes, tots els companys, tots els manifestants víctimes de la repressió.

Continua a la pàgina següent

Nou Volkswagen T-Cross

Descobreix-lo a Autopodium

Autopodium
Girona - Figueres
Sant Feliu de Guíxols
Mont-ras - Olot
Lloret de Mar
www.autopodiumvw.com

Gamma del nou T-Cross de 70 a 85 kW (95 a 115 CV).
Emissió de CO₂ (g/km): de 130 a 140 (NEDC: de 111 a 112). Consum mitjà (l/100 km): de 5,8 a 6,2.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pere Aragonès Vicepresident del govern i conseller d'Economia i Hisenda

Ve de la pàgina anterior

terminació i l'amnistia en un marc de diàleg i de negociació reconegut pel govern d'Espanya. Això no havia passat mai. No més per això, jo crec que ja és un pas significatiu. El que volem és que això continuï i culmini amb una solució del conflicte polític. No serà de la nit al dia. Necessitarem acumular molta força. Hi haurà moments molt difícils.

La taula començarà sense la figura del mediador internacional. ERC també el va reclamar al Parlament. Com es pot reclamar un mediador al Parlament i després renunciar-hi en la primera reunió?

Nosaltres el que diem és que, si hi és, molt millor. Ara, si no hi és, és condició per deixar la bandera del diàleg en mans del govern de l'Estat? És per dir que no ens asseiem a parlar? Nosaltres creiem que cal aprofitar l'oportunitat d'aquesta taula de negociació amb l'Estat. I si s'aconsegueix una figura com aquesta, perfecte! Però no desaprofitem l'oportunitat.

Quan el president Torra insinua que acudirà al Parlament perquè es torni a pronunciar sobre la figura del mediador, vostès votarien ara que no el troben imprescindible?

Jo del que estic convençut és que ens posarem d'acord amb el president respecte a aquesta qüestió i totes les que són relatives a la taula. N'estem parlant, estem preparant-ho i hi anirem amb la proposta més consensuada possible. En el fons, la proposta catalana ja la tenim: referèndum d'autodeterminació i amnistia. Ja veurem què proposen ells. Estem convençuts que la proposta catalana és la que té més suports de la ciutadania de Catalunya. Anirem amb tota aquesta força a plantejar-la a la taula de negociació i a veure que proposa Espanya, perquè de moment no ha proposat res.

Vostè sap que hi ha un historial d'incompliments de l'Estat en els seus compromisos. Si no hi ha mediador, quina garantia hi ha que es compleixin els acords? Qui fa la funció de mediador que Pedro Sánchez diu que fan "tots els espanyols"? No hi ha d'haver un mecanisme?

Sí, però en una resolució de conflictes, i em remeto a qualsevol conflicte internacional, aquestes figures —els mediadors, els facilitadors, els relators, o com en vulguem dir— el que fan és ajudar que es produeixi el diàleg i que les dues parts confrontin propostes, no

Pere Aragonès formarà part de la taula de negociació entre els governs català i espanyol ■ ORIOL DURAN

No podem cedir la bandera del diàleg a l'Estat si són ells els que d'aquí a un temps fan que no avanci

són el mecanisme de garantia que allò que s'acordi es porti a terme. La garantia dels acords ens l'haurem de guanyar amb la nostra força. I tenim una oportunitat en les properes eleccions de fer el que diuen totes les enquestes: que el nombre de diputats independentistes augmenti, així com el nombre de diputats que no es presenten sota candidatures independentistes, com és el cas dels comuns, però que defensen el referèndum i la fi de la repressió. Aprofitem aquesta força.

De veritat creu que Sánchez dirà que sí a un referèndum quan va repetint que no es mourà del marc de la llei, de la Constitució...

Si és qüestió de confiança, jo en el que confio és en la nostra força, en la força del país, en la força

El conflicte polític entre Catalunya i Espanya no és sobre Rodalies, és sobre la independència

que té Catalunya i en la força que té l'independentisme. No confio, evidentment, en el govern de l'Estat; confio en la nostra força. És la nostra força la que pot trobar camins de solució.

Hi ha un límit final en el calendari del diàleg? Un dels perills és que aquesta negociació s'allargui. Si cap de les parts cedeix i en el fons el que fan és guanyar temps, el calendari ha de preveure dates? Vostè situa en el temps algun moment per a un acord tangible?

Quan l'independentisme s'ha posat una data fixa i inamovible, ens hem posat més pressió a sobre de manera innecessària i de vegades hem arribat a aquella data sense tota la força que hauriem volgut. Si això ho hem fet en el passat i més o menys hi ha

No podem caure en la trampa de creure que resolent qüestions del dia a dia autonòmic el conflicte queda resolt

consens que no cal fixar dates, si ara fixéssim un calendari exacte estariem fent el mateix. Ara, no podem acceptar el dia de la marmota. El que cal és un calendari de reunions; les primeres tindran un caràcter exploratori, cada part anirà fent propostes. Hem de començar a entrar en el detall de les propostes tant sobre la fi de la repressió com sobre la fi del conflicte en termes de sobirania. Això s'ha de començar a parlar. Si no hem fet ni la primera reunió, que ara jo digués que això ha de durar tres, sis o vint-i-cinc seria molt irresponsable per part meva.

Però, com diu vostè, no pot ser el dia de la marmota.

No pot ser el dia de la marmota, exacte. Però nosaltres tampoc ens hem d'aixecar de la taula,

perquè el que no podem fer és cedir la bandera del diàleg al govern de l'Estat, i encara menys cedir-la si són ells els que eventualment d'aquí a un temps fan que aquest diàleg no avanci.

El pressupost del govern espanyol és a tocar. Estaran asseguts en una taula i els demanaran que el votin. L'argument que continuïn asseguts a la taula és suficient? Els posaran alguna condició?

Perquè hi pugui haver un acord sobre pressupostos, primer s'ha de complir el primer acord, que és el de la creació d'aquesta taula. Ara tenim l'expectativa que el dia 26 el comencen a complir. En la mesura que hi hagi aquest compliment, estarem disposats a parlar del pressupost, que no vol dir votar-lo, perquè després hi ha el contingut d'aquests comptes: hi ha un dèficit d'inversió en infraestructures, que cal atendre; hi ha una falta de finançament de l'Estat, per exemple, de la llei de dependència, que repercuteix en la qualitat de les prestacions, dels serveis que reben els nostres avis, gent amb un grau de dependència elevat; hi ha el finançament dels Mossos d'Esquadra; la qüestió pendent de l'IVA del 2017 i totes les polítiques socials... El govern espanyol no pot fer veure que no existeixen aquests problemes.

Vostè diu que s'ha de complir el primer acord, però, de fet, el primer acord ja no el van complir: reunir la taula en els quinze dies següents a la constitució del govern espanyol.

Per ser honestos, es va plantejar la necessitat per part del president de la Generalitat de fer una reunió prèvia dels dos presidents i nosaltres ho vam trobar perfecte. Vam trobar lògic que el president de la Generalitat digués que abans d'aquests quinze dies volia fer una reunió amb el president Sánchez per parlar-ne. Crec que és molt raonable. Això és el que explica aquest retard.

Quan s'ha de reunir la comissió bilateral?

Hem de mirar de no caure en la trampa de creure que resolent qüestions de la gestió del dia a dia autonòmic queda resolt el conflicte polític. El conflicte polític entre Catalunya i Espanya no és sobre el servei de rodalies. Rodalies és un problema. El conflicte polític entre Catalunya i Espanya no és sobre finançament autonòmic, és que nosaltres volem votar sobre la independència de Catalunya i la resposta que hi ha

Continua a la pàgina següent

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Pere Aragonès** Vicepresident del govern i conseller d'Economia i Hisenda**Ve de la pàgina anterior**

hagut per part de l'Estat fins ara ha estat enviar la Policia Nacional i la Guàrdia Civil i empresonar el nostre govern o enviar-lo a l'exili. Aquest és el conflicte. La resta és molt important, també per al dia a dia, perquè no hem de deixar les batalles per la dignitat del dia a dia, però per això ja hi ha un organisme, que és la bilateral Estat-Generalitat. Ja vam fer una reunió fa uns mesos i algunes coses es van anar resolent; van retirar algun recurs, hi va haver algun calendari de retorn de deutes, però queda moltíssima feina pendent. Allò ha de continuar, és una qüestió tècnica quan es pugui acordar un ordre del dia amb el govern espanyol. Però el que no podem fer és caure en la trampa que ens intentarà posar algú, algú probablement vinculat al PSOE o als poders de l'Estat, dient que si es reuneix la bilateral ja estem parlant. No, perquè el conflicte no és sobre el servei de rodalies, sinó sobre la independència de Catalunya. Són coses diferents que necessiten espais diferents per tractar-les.

Malgrat que es parla de desjudicialització de la política, l'aparell judicial no s'ha aturat. Aquesta setmana hem sabut que són pràcticament 600 les persones investigades arran de les protestes per la sentència de l'1-O. Al mateix president del Parlament li busquen les pessigolles per les reunions de la mesa. Per un costat es parla de diàleg, però per l'altre no sembla que una part afluixi.

Per això proposem l'amnistia. És la millor solució perquè totes aquestes qüestions que vostè planteja quedin resoltes. Si a cada pas de la repressió tiréssim enrere el nostre compromís polític per trobar una solució negociant, dialogant i sense renunciar als nostres compromisos... Quan el president d'ERC és qui és condemnat a més anys de presó, i després continuen Raül Romeva i Carme Forcadell, tots dos d'ERC; quan tenim la secretària general a l'exili; quan a un dels nostres negociadors amb el PSOE, que va ser Josep Maria Jové, el Tribunal de Comptes li intenta embargar els comptes..., si tot això ens fes desistir, vaja, ja ho hauríem fet. Nosaltres sabem que això serà lent, no serà d'un dia per l'altre. No som partidaris de buscar solucions particulars davant la repressió. Perquè això és una causa general i, davant d'una causa general, la llei d'amnistia és la que millor ho resol i reconeix la naturalesa política del conflicte.

El conseller d'Economia i Hisenda és també el coordinador nacional d'ERC ■ ORIOL DURAN

Una part de l'aparell judicial assumeix les tesis de la dreta nacionalista i intenta rebotar el diàleg

A part del clima preelectoral, la judicialització podria entorpir el diàleg?

Estem davant d'uns poders de l'Estat que es volen carregar aquest espai per a una possible sortida política, molt incipient, molt imminent, i amb tot l'escepticisme. Per què la Junta Electoral es reuneix en plenes vacances de Nadal per dir que Junqueras no és eurodiputat i que el president Torra no és diputat? Vostè s'imagina un òrgan de l'Estat reunint-se en plenes vacances per alguna cosa que beneficiés Catalunya? És evident que no. I per què ho fan en ple debat d'investidura? Per intentar rebotar-ho! És evident que nosaltres estem negociant amb un govern, però que l'Estat és més que el govern.

Nosaltres estem negociant amb un govern, però l'Estat és més que el govern

L'aparell judicial posa traves en aquesta negociació?

Hi ha una part de l'aparell judicial que assumeix les tesis de la dreta nacionalista espanyola. En determinats procediments judicials que hem vist, costa distingir el fiscal de Vox o del mateix jutge. Hi ha una part de la dreta fiscal i judicial que intenta rebotar el diàleg. Ells consideren que aquest és un problema penal, que se soluciona amb presó, i així no se solucionarà, perquè nosaltres aguantarem, i no només aguantarem, sinó que cada vegada serem més. Quan ens han posat a la presó, l'independentisme ha anat creixent a les urnes. Això no ho resoldran amb el Codi Penal. L'única manera de resoldre-ho és votant en un referèndum d'independència.

Si tinguéssim la voluntat de fer un tripartit, ja l'hauríem fet a la Diputació de Barcelona

Veurem un tripartit entre ERC, els comuns i el PSC?

Si tinguéssim aquesta voluntat, ja ho hauríem fet a la Diputació de Barcelona, i no ho vam fer precisament per les divergències amb el PSC pel que fa als presos polítics i el referèndum. No veiem lògic fer un acord en una institució tan important com la Diputació perquè al cap d'una setmana es retirés el llac groc. Hem demostrat, fins i tot renunciant a quotes de poder a la Diputació, que nosaltres vam creure que no valia la pena ni era coherent fer-ho.

Si l'aritmètica ho permetés, preferirien sumar amb els comuns abans que amb JxCat? Nosaltres volem sumar amb tothom que defensa el referèndum

d'autodeterminació i l'amnistia. Amb el pressupost de la Generalitat hem arribat a un acord gent que pensem molt diferent: ERC, JxCat i els comuns.

En un ambient preelectoral, ara tothom es penjarà la medalla dels pressupostos. De qui és mèrit que es puguin aprovar?

Si algú es vol penjar la medalla, miri... Jo no faré com el Màgic Andreu, que s'anava posant medalles a si mateix. El Departament d'Economia, que n'és el responsable pel que fa a l'elaboració; del Departament de la Presidència, la consellera Meritxell Budó ens ha ajudat en aquesta negociació, perquè en un govern de coalició hi està tothom representat; els comuns també hi han dit la seva... No són uns pressupostos del conseller d'Economia i vicepresident, Pere Aragonès, sinó que són uns pressupostos del país, perquè en el moment en què els posem al Parlament són de tothom i així tothom se'ls ha de sentir. Si hi ha medalles, que siguin per a tothom.

Ha viscut com un fracàs que el segon projecte més important del seu departament després del pressupost, la llei de contractes de serveis a les persones, hagi embarrancat?

És trist que per interessos electorals i per demagògia s'hagi aturat un projecte que volia posar ordre i límits a l'Ibex 35 en l'àmbit dels serveis públics. Hi ha serveis d'ajuntaments i de la Generalitat que fa molts anys que els encarreguem a ONG, a fundacions o a empreses públiques. L'oposició a aquesta llei no és perquè els grups que hi són contraris tinguin una mateixa idea de serveis públics. Jo no em crec que la CUP pensi el mateix que Ciutadans o el PP respecte als serveis públics. Com que no és això, s'ha aturat per una altra cosa, per interès electoral; hi ha hagut demagògia.

Els acords que s'assoleixin en la taula es posaran a votació, en una consulta, un referèndum..., no sé amb quina fórmula. Què passa si no es ratifiquen?

Doncs que, en tot cas, haurem de continuar parlant sempre. Sempre haurem d'escollar la ciutadania. El que reconeix aquest acord quan posa en mans de la ciutadania la validació de qualsevol cosa que s'acabi pactant en la taula de negociació és que l'última paraula la té el poble de Catalunya. L'última paraula en tot, també a l'hora de decidir si vol la independència o no, la té el poble de Catalunya i no cap tribunal ni cap govern de l'Estat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Josep Andreu (ERC), Gerard Sesé (la Crida), Jordi Pessarrodona (ERC) i, darrere, Eusebi Campdepadrós (JxCat), membre de la mesa del Parlament ■ ORIOL DURAN

Impulsen un nou moviment fidel a l'1-O i Puigdemont

▣ Independentistes d'esquerres fan una crida a sumar-se a una candidatura de país que tingui per objectiu implantar la República ▣ Treballen per disposar de reglament i objectius en un mes

Emma Ansola
BARCELONA

Fundadors de l'ANC, exdiputats i exmilitants d'ERC, també alguns del PSC i d'ICV, històrics membres del PSAN i del Front Nacional (totes dues formacions van acabar integrades a ERC), membres de la Crida i de la CUP. Tots ells es van reunir, ahir, a l'Ateneu Barcelonès per exhibir força i fer un darrer esforç que sumi adeptes a la causa. L'objectiu principal és donar impuls i embranzida al moviment independentista després dels efectes del 155 i ara que s'acosten eleccions, però no troben representades les seves aspiracions en els partits polítics actuals.

El fil de connexió de tots ells són el Consell de la República, l'1-O i el president Puigdemont com a

principals instruments que remetien i, asseguren, permetrien implantar la República que, consideren, es va guanyar en el referèndum del 2017.

Ahir, van fer la presentació pública d'aquesta voluntat d'aglutinar esforços i, a partir d'ara, es posaran a treballar per enllestir els primers documents i el reglament del que ha de ser aquesta nova plataforma política. Un primer treball que es presentarà a debat i discussió en una assemblea oberta que es vol fer el pròxim dia 29 de març. Serà llavors quan es decidirà si aquest moviment es pot convertir en una candidatura electoral de cara a les eleccions catalanes o bé actuarà com a plataforma de pressió per restablir les aliances entre JxCat i ERC i que "s'oblidin les confrontacions fratricides",

Les frases

“L'excepcionalitat que vivim requereix que Puigdemont sigui acceptat com a president de tots”

Ignasi Faura
EXMILITANT BANDERA ROJA, JURISTA

“La brutalitat policial i la repressió impedeixen fer efectiu el mandat de l'1-O”

Josep Andreu
ALCALDE DE MONTBLANC

“Davant una nació oprimida, les esquerres han de ser independentistes”

Antoni Strubell
MILITANT DE SOLIDARITAT

El pare de Romeva demana que els presos deixin pas

Un dels membres d'Independentistes d'Esquerres, la nova plataforma que impulsa una candidatura de país de diversitat ideològica, és Jordi Romeva, pare de l'exconseller Raül Romeva, empresonat a Lledoners. El pare de Romeva va ser un dels membres que, ahir, va decidir pujar a l'escenari a fer d'altaveu de la plataforma i les seves paraules no van passar desapercuades, ja que va ser l'únic que,

mentre el grup es posicionava a favor dels exmembres del govern que es troben a l'exili, com ara Puigdemont, Comín i Ponsatí, el pare de Romeva assenyalava la necessitat, en canvi, que els exconsellers a la presó facin un pas al costat i cedeixin el lideratge del procés. “El poble català ha de mantenir la lluita contra la repressió en tot els fronts”, i va considerar que l'empresonament dels presos

polítics “és una venjança injusta”. Romeva reclamava cedir el lideratge del procés a les persones que estan en llibertat.

Jordi Romeva ha estat molt crític des del 2018 amb l'actitud dels partits polítics i la seva desunió en referència al procés independentista i ha reclamat de forma continuada una estratègia conjunta a totes les forces que comparteixen la independència.

apunten, ahir, un dels membres impulsors durant la lectura del manifest, en un acte presentat pels actors Carme Sansa i Sergi Mateu.

El manifest del col·lectiu té més de 900 adhesions segons el web 'Independentistesdesquerra.cat', i busca bastir un “front comú d'alliberament nacional”. Ara, però, la feina és consensuar un full de ruta que s'haurà de debatre i votar el dia 29. Pendent del que s'acabi detallant aquests dies, ahir els seus membres consideraven que l'exercici del dret d'autodeterminació ja és pantalla passada i que, si se celebrés un altre referèndum, abans caldria reconèixer l'1-O i, apunten, caldria que la pregunta fos la mateixa que la de fa dos anys. Quant a la taula de diàleg, el moviment considera que “cal preparar-la bé” i s'ha de “treballar fort perquè arribi aviat”. Ara bé, el diàleg ha de servir “per desemmascarar l'oponent i debilitar-lo per fer sorgir les contradiccions internes entre els partits del règim”.

El manifest l'impulsen l'alcalde de Montblanc, Josep Andreu —que aquesta setmana va anunciar que es donava de baixa d'ERC després de 30 anys de militància—, l'arqueòleg Eudald Carbonell, l'exdiputat del PSC Ignasi Carnicer, l'escriptor i exdiputat de la CUP Julià de Jòdar, el filòleg del grup Koiné Josep Ferrer; la presidenta del Col·lectiu de Dones dels Països Catalans, Maria Antònia Font, l'exdiputat europeu per ERC Bernat Joan i l'exvicepresident de l'ANC Jaume Marfany. També hi figuren el president d'Estat Català Jordi Miró, el pallasso i exregidor d'ERC Jordi Pessarrodona, el cofundador de l'ANC Pere Pugès, l'exalcalde de Torrelles de Llobregat Ferran Puig, la membre de la CUP i de Poble Lliure Blanca Serra, l'exconseller de la Generalitat i catedràtic emèrit de la UAB Carles Solà i l'inspectora de la UOC Imma Tubella, entre d'altres.

Caldrà veure si aquest nou intent de fusionar l'independentisme tira endavant com a partit o només suposa un nou pol de pressió cap a la formació política d'ERC contra què ahir es va ser força crític. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Espadaler s'obre a explorar un pacte amb el grup de Poble

■ Units per Avançar buscarà un perfil de votant catalanista decebut amb la deriva del govern ■ No trenca amb el PSC

Redacció
BARCELONA

El secretari general d'Units per Avançar, Ramon Espadaler, considera una "obligació política i ètica" explorar la viabilitat de propostes electorals alternatives al PSC, amb qui està aliat actualment, i considera el grup de Poble com una de les possibilitats més "interessants". En desmarcar-se del partit socialista, Espadaler –amb un llarg passat a Unió Democràtica de Catalunya– medita orientar la seva nova formació a la

La frase

“Tenim l'obligació de generar una oferta electoral sòlida i que sigui una alternativa a la deriva del govern”

Ramon Espadaler
SECRETARI GENERAL D'UNITES
PER AVANÇAR

recerca “d'un electorat amb sensibilitat catalanista i en alguns casos sobiranista però que divergeix molt de les polítiques socials i econòmiques del govern català”. Aquest gir, que ja s'hauria començat a

gestar amb alguns contactes amb l'entorn del grup de Poble, respondria a la intenció d'Espadaler d'axoplugar els votants descontents amb les darreres decisions de la Generalitat en matèria de fiscalitat, habitatge o educació. Segons el secretari general d'Units per Avançar, “aquestes polítiques del govern estan dictades per l'ala més dogmàtica de l'esquerra”.

Espadaler veu confluències amb el grup de Poble, un col·lectiu partidari d'un catalanisme moderat que podria acabar

Els líders d'Units per Avançar, abans del consell nacional d'ahir ■ EPA

derivant en una nova formació política sobiranista i de centre, i que entre les seves cares més visibles té l'excoordinadora general del PDeCAT, Marta Pascal. En canvi, l'exconseller d'Interior descarta que l'espai pugui créixer en un futur amb pactes amb tercers formacions, com ara la Lliga Democràtica i Lliu-

res.

Si les negociacions s'acabessin concretant, el projecte resultant estaria format per persones que volen defensar els interessos de Catalunya “des dels camins de la legalitat”, segons va indicar Espadaler.

Tot i la clara voluntat d'un canvi d'aire polític, Units per Avançar remar-

ca que no dona per trencada l'aliança amb el PSC, gràcies a la qual Espadaler té representació com a diputat al Parlament i Albert Batlle, com a tinent d'alcalde de Barcelona. “Som i serem lleials als nostres compromisos al Parlament i als ajuntaments on tenim presència”, concreten. ■

Gaudeix de la millor oferta cultural, gastronòmica, d'allotjament, transport i comerç.

Del 21 de febrer a l'1 de març

visitbarcelona.com/barcelonaweek

Barcelona
Turisme

Ajuntament de
Barcelona

